

[Arne Bjerregaard.]

syn til. Der er ingen arbejdsbeskyttelseslov, som han kan smyge sig ind under. Derfor er det bemærkelsesværdigt, når fru Inge Fischer Møller henviser til HK og dem, der er inde under HK. Ja vel, de skal kun have deres fastsatte timer, men den stakkels mand, som selv må passe sin biks, han må godt arbejde i 75 timer om ugen, det gør ikke noget, og det kan undertiden være nødvendigt for at få det daglige brød.

Det, man sådan set ønsker, er at fortsætte denne forbrugerræds interesse, dette 1960ernes forbrugerræds, hvor alt drejede sig om at forbruge uden at standse op og tænke: bør vi i grunden forbruge så meget? Har vi ikke anden forpligtelse i dette samfund end blot at forbruge?

Hvad får man så ud af at udvide tiden, man kan handle i? Ja, man vil sløjfe den lille handlende. Det bliver det, man opnår i det lange løb. Man får supermarkederne, kun de bliver tilbage. Til skade for alle dem, som ønsker at handle i de såkaldte nærbutikker, som man snakker så smukt om i alle lejre. Men disse nærbutikker forsvinder såmænd. Til skade også for de handicappede, til skade for de gamle, som nu må langvejs hen for at handle. Det er det, man får ud af det. Det er sådan set det, man slagter ved at udvide åbningstiden.

Selvfølge begås der ulovligheder, det gør der jo i forbindelse med de fleste love, desværre. Menneskenes børn er immervæk ikke så gode, som de burde være. Vi kunne selvfølgelig gøre, som fru Aase Olesen siger, ophæve al lovgivning, så bliver der ingen lovovertrædelse. Det er klart, at når man ophæver lukkeloven, så er der ingen, der overtræder lukkeloven. Vi kan ophæve enhver anden straffebestemmelse, så bliver de selvfølgelig ikke overtrådt. Det er så nemt gjort.

Lad mig klart sige: kristeligt folkeparti ønsker ingen udvidelse af butikstiden. Jeg har i al fald ikke hørt om nogen, som ikke har haft mulighed for at bruge deres indtjente penge. Vel har vi for kort tid siden måttet sørge for, at forbruget stimuleredes, men heller ikke under den periode opdagede jeg nogen, som ikke kunne forbruge deres penge. Jeg kan også forvise dem om, som nu ønsker at udvide butikstiden, at i de kommende år bliver det såmænd ikke en

udvidelse af forbruget, som står på dagsordenen, men derimod en indskrænkning. Hvorfor så lægge en belastning på nogle få mennesker i dette land, nemlig de småhandlende? Hvorfor ødelægge — ja, den menneskelighed, den kontakt, der er i de små butikker, som vi ikke møder i de store? Det, der altså bliver resultatet, må man jo konkludere til sidst igen, det er, at dem slår man i hjel, man får kun de store, upersonlige supermarkeder tilbage.

Derfor ville jeg ønske, at man ville stemme for de af os stillede ændringsforslag.

Kaj Hansen (DKP):

Loven om butikstid bygger jo i alt væsentligt på lukkelovskommissionens flertal. Det har været mit indtryk fra udvalgsarbejdet, at det faktisk ikke har været muligt at få ændret noget væsentligt i denne flertalsindstilling fra lukkelovskommissionen.

Det væsentlige i det lovforslag, der nu foreligger, er jo § 1, stk. 2, som ud over den åbningstid, vi kender i dag, yderligere vil give 6 timer, som dog kun må fordeles over 3 dage. Det giver alligevel en samlet forlængelse af åbningstiden, således at der nu sammenlagt kan være åbent 69½ time ugentligt. Også det synes jeg er helt urimeligt. Der er i virkeligheden ikke dokumenteret noget særligt behov for at ændre den lukkelov, som vi har i dag. Hvordan vil det gå med de 6 timer? Jeg tror, at de 6 timer vil blive brugt, og de vil også blive misbrugt på forskellig måde. Jeg tror i virkeligheden, at i det lange løb vil det blive et irritationsmoment for forbrugerne, idet de ikke kan huske, hvornår det nu er, den forretning har længere åbent, og hvornår en anden forretning har længere åbent osv. Det vil i virkeligheden skabe forvirring og irritation.

Men endnu værre vil det gå med personalet. Personalet vil der blive kostet rundt med, det vil blive tilsagt til forskellige åbningstider. Det er ydermere sådan, at forretningerne kan ændre deres åbningstider hver måned, hvis de har lyst til det. Det vil altså sige, at personalet her får en fleksibel arbejdstid, som de faktisk ikke kender på forhånd, og som kommer til at betyde, at de må påtage sig meget aftenarbejde. Jeg synes derfor alt i alt — og de utallige mennesker, som jeg har talt med, har sagt det samme — lad os da fortsætte med den lov, vi har i